

Tert. I, 24: „M. putat se liberatum esse de regno creatoris, de futuro, non de praesenti“. III, 24: „Caeleste regnum non praedicatum est apud creatorem“, daher sei bewiesen, „Christum alterius dei esse, a quo primo et solo est revelatum“; dazu Tert.: „Tu hinc quoque alium argumentaris Christum, quod regnum novum adnuntiet“.

„Utraque merces creatoris sive tormenti sive refrigerii apud inferos est eis posita, qui legi et prophetis oboedierint, Christi vero et dei eius caelestis sinus et portus, qui non a creatore promulgatus est“ (Tert. IV, 34). Clem. Strom. V, 1, 4: *Ἐάν τις πολήσας λέγῃ Μαρκίῳ ἐπόμενος τὸν δημιουργὸν σώζειν τὸν εἰς αὐτὸν πιστεύσαντα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σωτηρίαν, παρενδοκιμηθήσεται αὐτῷ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ δύναμις ὅγῃ καὶ μετὰ τὸν ἐπ' αὐτῶν ἐδφημούμενον [δυσφημούμενον ist zu lesen oder zu verstehen] δημιουργὸν ἐπιβαλλομένη σώζειν καὶ αὐτὴ ἥτοι μαθήσει ἢ καὶ μιμήσει τούτου.*

Zur Parabel von Lazarus bemerkt Markus (Dial. II, 10 f.): *Ἐν τῷ ᾧ ἐστὶν ὁ Ἀβραάμ, οὐκ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ἀπὸ τοῦ συνομιλεῖν αὐτῷ τὸν πλούσιον δείκνυνται ὁμοῦ ὄντες.*

„Christusevangelizans pacem, evangelizans bona, adnuntians locum aeternum, aedificans discipulis ascensum suum in caelum“ (Tert., IV, 34).

(29) „Marcion dicit, Cain et eos qui similes sunt ei et Sodomitas et Aegyptios et similes eis et omnes omnino gentes, quae in omni permixtione malignitatis ambulaverunt, salvatas esse a domino, cum descendisset ad inferos et accurrissent ei, et in suum assumpsisse regnum, Abel autem et Enoch et Noe et reliquos iustos et eos qui sunt erga Abraham patriarchas cum omnibus prophetis et his qui placuerunt deo non participasse salutem; quoniam enim sciebant, inquit, deum suum semper tentantem eos, et tunc tentantem eum suspicati non accurrerunt Jesu neque crediderunt annuntiationi eius, et propterea remansisse animas eorum apud inferos dixit“ (Iren. I, 27, 3; Theodoret., Haer. fab. I, 24).

So schon der Presbyter bei Iren. IV, 27, 2.

Καὶ ἄχρι ἂν Αἰδὸν καταβεβηκέναι τὸν κύριον, ἵνα ὥσῃ τοὺς περὶ Κάιν καὶ Κορὲ καὶ Λαθὰν καὶ Ἀβελρόν, Ἡσαΐ τε καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἐγνωκότα τὸν θεὸν τῶν Ἰουδαίων. τοὺς δὲ περὶ Ἀβελ καὶ Ἐνὼχ καὶ Νῶε καὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ Μωυσέα, Δαυὶδ τε καὶ Σολομῶντα